

Kandidat Mohr, og det Bevillingen, som jeg modtager med overordentlig megen Tak.

Naar jeg derefter vender mig til Krigsministeriets ekstraordinære Budget paa § 26, nægter jeg ikke, at jeg beklager disse Nedsættelser, som bevirke, at Budgettet i Aar er 55,000 Kr. lavere, end det var i Fjor, og i det hele taget er et ringe Beløb. Det er overordentlig vanskeligt for Krigsbestyrelsen at komme igennem med saa indskrænket et Beløb paa denne Paragraf. Kravene ere mange, og de gaa i mange forskellige Retninger, og et Fingerpeg vil man ogsaa have deri, at de forskellige Krigsministre til forskellige Tider have udtalt sig om Nødvendigheden af disse Bevillinger, om hvilken Vægt der maatte lægges paa dem, og have udtalt samstemmende, at man ikke kan komme igennem med saa indskrænket et Beløb, særlig som dem, der ere givne nu i de sidste Aar. I tidligere Aar, selv om man gaar længere tilbage i Tiden, vil man se, at Bevillingerne paa § 26 altid have været ret rundelige. Gaar man tilbage til Tiderne før 1880 vil man se, at Bevillingerne — den Gang var det til ny Anskaffelser af Feltartillerimateriel og Geværer — gik over 1 Mill., men selv i de provisoriske Aar bevilgede Folketinget altid en 4—5—600,000 Kr. aarlig til disse Ting. I tidligere Aar, naar en Post var nægtet det ene Aar, og man senere gentog den og kunde motivere den, blev den gerne bevilget det næste Aar, men Folketinget er særlig i de sidste Aar kommet ind paa Bevillinger, som ere ganske overordentlig smaa. Det er meget betydelige Krav, der skulle tilfredsstilles paa § 26, og jeg skal i første Række nævne alle Anskaffelser af Skyts og Ammunition. Der er ingen anden Maade at faa dem paa end ved Bevillinger paa Finansloven, og Fordringerne ere i Særdeleshed betydelige i de senere Aar, ikke alene med Hensyn til Kasteskyts, men ogsaa med Hensyn til hurtigskydende Skyts. Nu til Dags er Udviklingen meget stærk med Hensyn til sidstnævnte Slags Skyts, der foregaar der en Revolution, kan man gerne sige, paa Artilleriets Omraade af samme Art som den, der skete for Geværrets Vedkommende ved Indførelse af Bagladevaaben. Det er en Bevægelse, over for hvilken man ikke maa staa som ligegyldig Tilskuer. Enhver, der har deltaget i Krigen 1864, vil erindre, hvor uheldig vi vare stillede lige over for Bagladegeværet, hvorledes vore Modstandere ved den hurtige og lette Ladning besad en Overvægt, som ingen Uforsagthed kunde

opveje. En Part bevæbnet med Bagladevaaben kunde holde en 3 Gange saa stærk Modstander med Forladevaaben i Skak, og jo kraftigere vi vare i Angrebet, jo sikrere vare vi paa at bukke under. Noget saadant skulde man dog ikke risikere paa Artilleriets Omraade. Ser man hen til den spansk—amerikanske Krig, vil man let se, at det hurtigskydende Skyts har præsteret noget ganske overordentligt, og det er saa let forstaaeligt, at den Part, der er i Besiddelse af hurtigskydende Skyts, er i Stand til at overdænge sin Modstander med Projektiler, medens denne kun kan svare med et Skud i Ny og Næ. Det er anerkendt i alle Tidsskrifter og har ogsaa været stærkt fremme i Bladene. Blad efter Blad talte i Sommer om Virkningen af dette hurtigskydende Skyts. Jeg skal nævne et enkelt Numer af „Dannebrog“ for 10de August, hvori der stod en Artikel med Overskrift: Hvad Krigen har lært os, og den opsummerede forskellige Resultater under flere forskellige Punkter, og da nævnes som et af disse Punkter, at Batterier med hurtigskydende Skyts er af allerstørste Betydning. Om hurtigskydende Skyts staa der forskellige Notitser, saaledes: „I alle tre Søslag har man konstateret, at de hurtigskydende Batterier have haft en overvældende Virkning“, og videre: „De spanske Officerer paa Cerveras Flaade bevidne, at Amerikanernes velrettede Hurtigild fordrev de spanske Kanonbetjeninger fra deres Plads“, og endelig: „Det er Hurtigskytssets Regn af Granater, der gør Udslaget“. Jeg skal i denne Forbindelse omtale Nødvendigheden af at have Skjolde til Kanonerne, og i det samme Blad kunne vi ogsaa se en Notits om dette Emne. Ærede Medlemmer vilde erindre, hvor tit jeg har fremhævet Ønskeligheden af, at vi have Skjolde til Kanonerne; det er en Fejl, at de to store Kanoner paa Charlottenlundbatteriet staa uden Skjolde, og det samme er Tilfældet paa Kastrupbatteriet og flere Steder. Ligeledes har jeg gentagne Gange fremhævet Nødvendigheden af at have Rygskjolde. Derom siger den samme Artikel i „Dannebrog“: „Af fremtrædende Betydning er det ogsaa at have Panzerbeskyttelse for Kanonbetjeningen; en panzerbeskyttet Kanon er under en Kamp fire Gange saa meget værd som en tilsvarende uden Beskyttelse“. Jeg antager, at naar ogsaa Pressen gør sig til Talsmand herfor, er det, fordi man skal drage Lære deraf. Der er imidlertid mangfoldige andre Krav, der stilles paa § 26, end Bevillinger til Skyts og Ammu-